

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1162-ҳадис

1162/2724 ва 2725 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَرَبِيدِ بْنِ خَالِدِ الْجُهَيْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَكْثَمًا قَالَا: إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُنْشِدُكَ اللَّهَ إِلَّا قَضَيْتَ لِي بِكِتَابِ اللَّهِ، فَقَالَ الْخُصْمُ الْأَخْرُ، وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ: تَعَمَّ فَأَقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ، وَائْتَدَنْ لِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «قُلْ». قَالَ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَيَّ هَذَا، فَزَنَى بِامْرَأَتِهِ، وَإِنِّي أُخْبِرْتُ أَنَّ عَلَيَّ ابْنِي الرَّجْمَ، فَأَقْتَدَيْتُ مِنْهُ بِمِئَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ، فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ، فَأَخْبَرُونِي أَنَّ عَلَيَّ ابْنِي جَلْدٌ مِئَةٌ وَتَعْرِيبُ عَامٍ، وَأَنَّ عَلَيَّ امْرَأَةً هَذَا الرَّجْمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ، الْوَلِيدَةُ وَالْعَنَمُ رَدُّ عَلَيْكَ، وَعَلَى ابْنِكَ جَلْدٌ مِئَةٌ وَتَعْرِيبُ عَامٍ، اغْدُ يَا أُتَيْسُ إِلَى امْرَأَةِ هَذَا، فَإِنِ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمِهَا». قَالَ: فَعَدَا عَلَيْهَا فَأَعْتَرَفَتْ، فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرُجِمَتْ.

1162.2724, 2725. Абу Хурайра ва Зайд ибн Холид Жуҳаний розияллоҳу анҳумдан ривоят қилинади:

«Аъробийлардан бир киши Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, сиздан Аллоҳ ҳаққи сўрайман, менга фақат Аллоҳнинг Китоби билан ҳукм чиқарсангиз», деди. Шунда нариги даъвогар – буниси ундан кўра фақиҳроқ эди - «Ҳа, ўртамизда Аллоҳнинг Китоби билан ҳукм чиқаринг ва менга (сўзлашга) изн беринг», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Гапир**», дедилар. «Менинг ўғлим мана буникида мардикор эди, унинг аёли билан зино қилиб қўйибди. Менга ўғлимни тошбўрон қилиш лозимлиги айтилди. Мен унинг ўрнига юзта қўй ва бир чўри қиз товон тўладим. Кейин аҳли илмлардан сўрасам, улар ўғлимни юз дарра уриб, бир йил сургун қилиш ва мана бунинг аёлини тошбўрон қилиш лозимлигини айтишди», деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Жоним қўлида бўлган Зотга қасамки, мен сизларнинг ўртангизда Аллоҳнинг Китоби билан ҳукм чиқараман: чўри қиз ва қўйлар қайтарилади, ўғлингга юз дарра ва бир йил сургун лозим бўлади. Эй Унайс, манавининг хотинининг**

олдига боргин-да, агар тан олса, уни тошбўрон қилгин», дедилар. У ўша аёлнинг олдига борган эди, у тан олди. Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам уни тошбўрон қилишга буюрдилар».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI